

Mustafa Kemal'in dönüşü

15.08.2018

(Bu satırları 11 Ağustos akşamı Ulusal Kanal'da yaptığım neler yapılabilir konuşmama devam olarak okuyabilirsiniz.)

Birgün Atatürk'ün dönüp hepimizden intikam alacağını biliyordum.

Bir zihniyet değişimi için çok büyük fırsat yakaladığımız günler yaşıyoruz.

Yine finansal ayarlarla sürdürülebilir sıcak para-rantiye ekonomisi bir şekilde kör topal yoluna koyulursa, bir millet için bu büyük şansı da kaçırmış oluruz.

Bakınız, 10 yıllardır solcuların okuduğu "**Bir Ekonomik Tetikçinin ...**" kitabını artık İslamcılar okuyor. Ne diyordu Bir Ekonomik Tetikçinin kitabı önce sıcak parayla borç batağına alıştırır ve sokar sonra üstüne çökeriz.

Kazanç kültürünü değiştirmeliyiz, pratik artık her şeydir, devletin önce her şeyi satıp sonra her şeyi "**hizmet alım**" kalemiyle idamesinin mümkün olmadığını milletçe yaşıyoruz.

BİR

Abur cubura varan binlerce ithal kalemi masaya yatırılmalı ve hangi ithal ürünleri ülkemizde yapabiliriz diye yola çıkılmalı.

Diş fırçasından çocuk oyuncağına, sağlık harcamalarına kadar.

Küçük işletmecinin bu ürünleri küçük sermayesiyle yapamayacağı açıktır. Öncü görevi üniversitelere verilmeli. Her bir üniversiteye şu şu ürünlerin tasarımı yazılımı olmadı sahtesi, ikamesi, muadili, her neyse görev verilmeli.

Kuruluş ve işletme maliyetlerini önce üniversiteler üstlenmeli ve sonra geliştirilmiş ürünü küçük işletmecilere devredebilir. Yani karma ekonomiye yavaş yavaş üniversiteler ya da Aselsan örneğindeki gibi askeriye eliyle girilmeli.

İKİ

Yasal düzenlemeleri yapılarak... Eczaneler çoktan AVM'ye döndü ve beyaz önlüklü eczacı hanımlar kasaya oturmaktan başka iş yapmıyor.

İthal ikamesi döneminde böyle değildi, eczaneler yeniden kreminden, solüsyonundan, merheminden, makyaj malzemelerine kadar pek çok ürünü pekala kendileri yapabilir, hatta alasını yaparlar, her gün ekranlarınız bin ayrı aşçı, yemek, gurmeyi davet edeceğine gündelik hayatımızın bu en hayati ilaçlarınıza yönelsin.

Üstelik bu yemek programları yüksek ve çok özel gurme yemeklerine tanıtıyor, on milyonlarca işçi ve çalışan olduğu halde, henüz daha bir tanecik olsun tabldot ya da sefer tası yemek tarifi verdiklerini görmedim.

ÜÇ

Hastaneler ithal girdi mallarını masaya yatırmalı, şu şu kalemleri ülke içinde üretmenin yollarını aramalı, hatta kendi imkanlarıyla pek çok ithal ürünün muadilini pekala üretebilirler, bir bismillah deyin üniversitesi küçük sanayicisi size yardımcı olacaktır.

Yine hastaneler kendi mutfak alımları için toptancıdan değil direk üreticiden mallarını alabilir, diyelim iki hastane bir tır ya da kamyon bir şoför ve idarecisiyle Mersin, Adana ve Antalya'ya her ay düzenli sefer yaparak mutfak masraflarını yarı yarıya indirebilir.

DÖRT

Ya emekli ya da sosyal yardımlarla zar zor yaşayabilen kahvede oturan köylü kültürü sil baştan değişecek.

Köylerde yepyeni işletmeci, yepyeni çiftçi kültürüne ihtiyacımız vardır. Büyük şehirde emekli olmuş mühendis, doktor ya da büyük şehirde avukatlık yapıp bir yandan köyde mandıracılık yapan ya da on - on beş dönüm ceviz ağacı diken vs. yeni bir kültürel atak zaten az da olsa başlamıştır.

Milli Emlak bu yeni çiftçi kültürünü desteklemektedir. Bu yeni şehirden köyüne dönen donanımlı, bilinçli çiftçi kültürüyle boşalmış köylerimizde yeni bir hayata başlamalı, yepyeni bir evrene girebilmeliyiz.

BEŞ

Sabah git akşam gel 08-17 memur kültürü değiştirilmeli, "**düşünen kurumlar**" devreye sokulmalı, neyi düşünecek, her kurum "**girdilerini**" azaltmanın kendi imkanlarıyla hangi hizmet ve ürünleri üretebilmenin yolunu aramalı.

Bakanın ve amirin ağzına bakmaktan "**salla başını al maaşı**"dan kurtulmalı. Şişmiş kadrolardan kurtulmalı. Kadrolar aciliyet isteyen hizmet alanlarına yöneltilmeli, şu Devlet Malzeme Ofisi vardı ne oldu o da mı artık "**hizmet alımı**" yapıyor.

ALTI

Tıpkı Aselsan gibi, askeri tarıma "**askeri mandıracılık**"a, askeri çiftçiliğe geçilmeli, askeriye soğuk hava depoları kurmalı, mercimekten ot'a, inek'e, süte, peynire kadar hiç değilse kendi ihtiyaçlarını karşılamalı.

ARTIK KAFAMIZA DANK ETMELİ

YEDİ

Üniversiteler deneysel ve şov araba robot gösterisi yapmaktan kurtulmalı, robot ve teknoloji konusunda ileri üniversiteler ortaklaşa bir araya gelmeli, yazılım, tasarım, uygulamada küçük ve büyük sanayicinin pratik ortak teknolojik ihtiyaçlarına göre yepyeni bir üniversite kurulmalı.

SEKİZ

Yabancı tütün tekeli kırılmalı ya da görmezden gelinmeli, büfe ve bakkallarda açıktan torba içinde yerli tütün üstelik karton ve kutulara sokulmadan satılmalı...

Unutmayın dünyanın en kalite ürünleri Türkiye'de ve tüketici henüz bu tütünlerin içimlerini markalarını hiç bilmiyor ve yerli tütünü kaçak muamelesi görüyor.

DOKUZ.

Bir milli seferberlik heyecanı yaratmalı, sadece milli seferberlik heyecanı yaratabilmek için her evden mesela oda dolusu çocuk oyuncaklarının fazlaları toplanmalı, mesela, her evden fazlası olan çelik tencere tavalar toplanmalı, ekonomiyi maliyeti bir iki milyarı geçmez ama her eve şu mesajı vermiş olursunuz; fazla tüketim abur cubur tüketime artık son, ihtiyaç fazlasını almayın, bunlar şevk heyecan yaratır, benim de bir katkı oluyor duygusu yaratır.

ON

Tarımın her şeyi gübrenin bileşenleri magnezyum, fosfat, çinko, kalsiyum vs'dir, bir millet gece yarlarına kadar TV'lerde çene çalacağına bu ham maddeleri nasıl ve nereden temin edeceğini düşünmeli. Bu en temel ham maddeler elementler olmadan tarım olmaz, büyüme olmaz, artık kafamıza dank etmeli inanç, şeriat, başörtüyü kırık uzun yıl tartışan beynimiz

bir zaman sonra dönüşeceği gübrenin tedarikini maliyetlerini fırsat bu fırsat nihayet düşünmeli.

ON BİR

Çin, 1950'de Afrika ülkelerinin bile gerisinde dünyanın en yoksul ülkesidir, 1960-70'li yıllarda açlıktan yetmiş milyon insan ölmüştür ve 2010'lı yıllarda dünyanın en gelişkin ekonomisine sahip olmuştur. Tarihlerde görülmemiş bu başarının sırrı nedir?

Kapalı ve dünyadan tecrit bir ülke olmasının avantajlarını kullanıp telif ve patent haklarını takmamış her şeyin sahtesini üretmiştir.

Sahte demek kötü demek değildir. İlk yirmi yıl üretilen sahteler sonra gelişe gelişe Batılı ürünler kadar mükemmelliğe ulaşmıştır.

Ülkemiz yasaları zorlayarak ya da gizli kaçamaklar yaparak bir çok ithal ürünün sahtesini yapmaktan utanmamalı, ikame ve muadili demek, yerlisi millisi demektir.

Neo-liberal zihniyet aksine bize bunca zaman acemi derme çatma yapılan yerli ürünlerden "**utanmayı**" öğretti, yani acemi ürünleri gösterip "**aşağılama**" kültürü pompaladılar.

Tam tersine, yaptığımız ürünlerden "**aşağılık duygusu**" yaşamaktan çok, biz yapıyoruz, fena değil, iş görüyor, daha iyisini yapabiliriz, yani, bizim olsun yerli olsun, kültürünü yeniden inşa etmeliyiz.

Velhasıl bir cep telefonu olarak Vestel Venüs'le utanmak yerine daha iyisini yapabilmenin ar-ge heyecanını yaşamalıyız.

ÇİN'İ AYAĞA KALDIRAN

ON İKİ

Çin'i ayağa kaldıran "eziklik" ve "utanma duygusudur".

Biz neden batılılar gibi üretemiyoruz duygusu Çin'de derin bir aşağılık kültürü oluşturdu ve Çin bu aşağılanmışlığı bir şekilde ha gayret sahtesini, acemisini üreterek önce başarıya sonra övünce milli sevince çevirmiştir.

ON ÜÇ

Dolar düzeni zengin ülkelerin sömürüsüne ve haraç düzenine çoktan dönüşmüş ve son on yıl itibariyle dolar düzeni gerçek bir savaşa dönüşerek düşüşe geçmiştir.

Gelmekte olan yeni düzen yeni merkantilizm'dir, yani, ithalatı azaltıp kendin üretip ülkeye altın döviz sokmaktır.

Yani kırk yıl önce cola içenlerin vatan hainliğiyle damgalandığı o sert ideolojik günlerin eşiğindedir.

ON DÖRT

Çin ve Rusya ve Hindistan örnekleri baskıcı otoriter bir karakter taşıyor, bu dünyamız için yeni bir siyasal paradigmadır, ancak, emperyalist sömürüye de karşı duruyorlar. Ayrıca kapitalist ülkelerin Guatemala ve Irak ve Suriye ve Libya bombaları da asıl hukuksuz, gaddar düzenin kapitalizm olduğunu dünyaya göstermiştir.

Ayrıca üçüncü dünya ülkeleri özellikle insan hakları, iklim, çevre gibi konularda özellikle hükümet dışı sivil kurumlardan batının dayatmacılığından bıkmıştır. Ve bugün zenginlik olmadan demokrasi ve sosyal hakların gelişmeyeceği tezi an itibariyle revaçtadır.

Başta Çin ve Rusya ve gelişmekte olan Afrika ülkelerinden alacağımız en büyük ders budur, insan hakları, sosyal haklar ve iklim çevre gibi hassasiyetleri gücümüz yettiğince dikkate alalım, toprağımıza ve insanımıza asla zarar vermeden bir ekonomik model, asıl bunu tartışalım.

ON BEŞ

“Tüketim” kültürüne ilkokuldan başlayarak milli seferberlik ölçeğinde çok büyük ve amansız bir savaş başlatılmalı.

“Yerli mallı yurdun malı” sloganıyla bunca yıl sizi kim utandırdı ve ekranlarımız sabaha kadar işte bu tüketim kültürüyle çılğınlaşıp sarhoşlaşmış ve sonra batının esiri oyuncuğu nasıl olmuş, masaya yatırsın.

Çünkü tüketim kültürü yani her şeyin hazırı elinizi kolunuzu bağlar ve toplumu travmatize eder, an itibariyle şoklar karşısında elini kolunu oynatamayan travmatik bir toplum haline geldik.

Modern görünsün diye bazen tuvaletin kapısına gidersen ama kapının kolu yoktur menteşesi yoktur kapı ne yöne açılır bilmezsin, bir hela kapısının tasarımı bile öyle yapılmıştır, ki kapının önünde donakalırsın, aydınlar ve devlet işte burada devreye girer.

Kapının ne yöne açılacağını gösterecek olan medyadır aydınlardır akademisyenlerdir.

Yerli malı yurdun malından değil taklit özenti marka takıntısından utanç yeniden öğretilmeli.

ON ALTI

İslamcı kültür 18-19. yüzyılın iflas etmiş, çürümüş Osmanlı kültürünün devamıdır.

Son otuz yılın İslamcı muhafazakâr denilen kalemlerine bakın, dönün bir daha okuyun. Yüz binlerce makale içinde “tutumluluk”, “kanaatkarlık”, “tevazu” gibi konuların hiç ama hiç işlenmediğini göreceksiniz.

Oysa tutumluluk, kanaatkarlık Müslüman kültür ve ahlakın omurgasıdır.

Bugün iktidardaki ve etrafındaki İslamcı kültürü ancak yağma, talan, asalak, ihaleci, rantiyeci gibi bir milleti çürüten kavramlarla konuşuyoruz, üstelik bu yeni rantiyeci sınıfı sermaye sınıfını da değiştirmiştir.

Oysa “rantiyeci” kültüründe değişen bir şey yoktur, öncekiler Borusan Filormani orkestrası dinliyordu, aynı şey, yeniler “tekbir” çekip zikir yapıyor, aynı şey, acente, bayi, montaj, yabancı marka merakı, aynı şey.

Bambaşka bir inanç kültüründen geldiğiniz halde kazanç ve üretim zihniyeti ve kültürü neden değişmemiştir, hep birlikte sormalıyız.

ON YEDİ

Avrasya mı Batı mı bir ikilem olarak çok takılmayın, bu yeni merkantilist çağın en önemli siyasi paradigması “müttefiklik” değil “ortaklıktır”.

Yani kimse kimsenin karakolu bekçisi, muhafızı, askeri değildir. Güvenli müttefiklik ilişkisini artık ekonomik ticari ortaklıklarınızı geliştirerek kuracaksınız, yeni dünyanın gerçeği budur.

ON SEKİZ

Sigaradan, içkiden, benzinden vs. alınan dolaylı vergilerin oranlarını hızla düşüreceksiniz. Dolaylı vergiler vasıtasıyla düşünün Sabancı ailesi de emekli bir memurla aynı vergiyi veriyor, oysa az kazananın az çok kazananın çok alacaksınız.

Ve banka kredi borcu olan küçük işletmecinin kapısına haciz memurunu dayarken büyük sanayici borçlarını her defasında affeden ya da erteleyen bu zenginleri koruyan adaletsizliğe son vereceksiniz.

Başiboş bir toplumun “halk” olabilmesi için vergide “adalet” şarttır. Bir kasabada vergisini veren, verdiği vergiyle diyelim kanal yapıldığını görünce vergisinin nereye gittiğini görür. Bir dahaki vergisini iştahla verir. Kamu yatırımlarında bir halk olarak önemini, önceliğini görür. Halk idaresi budur. Halk olmadan “demokrasi” işlemez.

Demokrasiyi işleyen “**halkın iradesidir**”, ki, halk, talana yağmaya çarçura giden vergilerini gördükçe halk olmaktan çıkıp, sürüleşir, asalaklaşır, kendine ve ülkesine inancını kaybeder.

Tarikatlar ve cemaatler ve siyasileşmiş asalak mafya örgütleri işte halkın kendine güvenini kaybettiği bu karanlık bataklık ortamlarda büyür.

RÜZGAR MUSTAFA KEMAL'DEN ESİYOR

ON DOKUZ

Hem dışişleri hem yurt dışındaki kültür kurumlarında aşırı dolar maaşlarına son verilmeli, yüz bine yakın lojman satılmalı, beş yüz bine yakın lüks kamu aracı satılmalı ve kayyum ve tasarruf mevduattaki şirketler, mallar satılmalı ve yüzde yedi gibi sıcak para büyümesiyle iftihar edeceğine, bu sahte büyümeye yol açan yani abartılı, gösterişçi, büyük yatırımlar sonlandırılmalı. Televizyonların çoğu fazladır kapanmalı. Havuz gazeteleri yaşamak için AKP'li belediyelerden halkın parasını çalıp toplamakta, bu gazetelerin çoğu kapanmalı.

YİRMİ

Direğe çekilmiş şanlı bayrağa sadece gurur ve egemenlik için bakılmaz, bazen, o bayrağa, rüzgarın nereden estiğini görmek için bakarız.

Rüzgar, “**milli**” olandan, kendine güven'den kendi kaynaklarına, insanına güven inşa etmekten esiyor.

Rüzgar, Mustafa Kemal'den esiyor!

YİRMİ BİR

Eşcinsellerin hak gösterileri mitinglerde sosyal siyasal haklarından çok cinsel şovları öne çıkartması gibi İslamcılarının da her siyasi tartışmada Allah'ı dini değerleri istismar etmesine asla fırsat verilmemeli, sadece eşitlik bölüşüm ve sosyal hakları konuşacak bir toplumsal bilinç'e çoktan evrilmeliydik.

Yani bizler ne eşcinsel düşmanı ne de din düşmanıyız, sadece “**haklarımızı**” konuşabilecek bir siyasi ortamı oluşturabilmeliyiz, o halde, cemaat ve tarikatları çağımızın ıskartaya düşürdüğü gerçeğini din ve inanç kültürümüze bir saldırı gibi vehmetmeden bu yapıların hiç değilse devlet içindeki sinsi uzantılarına son vermeliyiz.

Ekranlarda bu asalak ve dini mafya kurumlarını masaya yatırmalıyız, alın terini kol ve zihin yorgunluğunu ve kendi çalışarak kendi karnını doyurmanın faziletlerini bu insanlara öğretebilmeliyiz.

YİRMİ İKİ

Türkiye'nin siyasi ve hukuki ve sosyal düzenini bozan şey'in “**rant kültürü**” olduğunu asla unutmayacağız. Rant hukuk tanımıyor, rant vatan sınır tanımıyor, işte milletin ortak malı yaylalar rantiyecilerin işgali altında. Rantiye kültürüyle Türkiye işgal tehdit saldırı altında.

Siyasi stres had safhada.

Yönetim biliminde çok söylenen bir laf vardır: Deve aslında bir kurul tarafından tasarlanmış bir at'tır.

Yani bu büyük milli seferberlik bir kurulun bir bakanın bir hükümetin devletin işi değil herkesin görevidir, unutmayın milli seferberlik “**herkesin**” dahil olmasıdır.

Unutmayın, Türkiye'de din yok, ahlak yok sadece iktidar vardır.

Çünkü İslamcı kitleler sloganlarla çok yanlış bir çürümüş kültürün içine çekilmiştir. Şu an İslamcılarının yaşadığı siyaset değil anti-emperyalizm değil gerilimdir.

Bu gerilim patlayacaktır.

Yazıp söyleyemeseler de rant kavgasının ahlaki bitirdiğini, dini, ülkeyi, değerleri, kaynakları yok ettiğini artık hepsi görüyor.

Sisyphus anlatısını bilirsiniz, Yunan miti, her gün bir kaygıyla bir kayayı tepeye çıkarır ve kaya aşağı yuvarlanır, ertesi gün aynı kaygı aynı çaresizlikle aynı tekrar aynı işkenceyle yeniden kayayı çıkarır.

Sisyphus'un her gün tekrar eden işkencesi hepimizin gündelik çaresizliği kendi hayatımızdır, Albert Camus, bu işkenceden kurtulabilmenin tek yolu olduğunu söyler, kollarımız taşıdığımız kayadan daha güçlü olmalı.

İslamcılar güya dünyaya meydan okuyor ama kollarının ne kadar zayıf olduğu gerçeğiyle henüz yüzleşmedi, işte fırsat, üretmeden tüketmenin cezası bir ülkenin bekasına mal olmadan gösterebilmeliyiz.

YİRMİ ÜÇ

Dikkat edin, her gün bir kötülük görüyor ve artık ses etmiyoruz, buna, "**seyirci**" etkisi denir, yani sanki olup bitenler hayatımızda değil bir filmdeymiş gibi tepki veriyoruz.

Sinemanın ilk geldiği yıllarda filmdeki kovboyun attığı merminin üstüne geldiğini gören Karadenizli gibi tabancamıza davranıp sinema perdesine ateş açıyoruz.

Sinema perdesindeki kovboya ateş açan Karadenizliye niye gülüyoruz, evet, mermi biz "**seyircilerin**" artık üstüne geliyor, bu "**milli seferberlik savaşı**" silahına en çabuk ilk davranan kazanacaktır.

Hızla davranmayanlar kovboyların öldürüp esir aldığı Kızılderililer gibi ya da kendi topraklarında tıpkı Filistin halkı gibi vatanımızı "**karantina**"ya dönüştürecek.

An itibarıyla 7'yi yokladılar, kaynaklarımızı tüketip hangi çarelerle nerelerde yetersiz kaldığımızı görüp çok geçmeden doları 10'a doğru fırlatan savaşın ikinci perdesini açacaklar.

YİRMİ DÖRT

Unutmayın, kapitalizm, her pisliğini insan doğasının üstüne atar.

İnsan şöyle arzu eder şöyle ihtiraslıdır şöyle tamahkardır şöyle şehvetlidir, diye, işte, siyasetçisinden edebiyatçısına bu "**doğa**"yı insan çalışan'dır, bölüşen'dir, kardeşleyen'dir, diye yani bu hakim zihniyeti kültürümüz, varlığımız, direncimiz ve insan olmanın direnişiyle değiştirmemiz şarttır.

Bu yüzden genç nesillere neden ben bir işe yaramıyorum'un suçluluk duygusunu öğretmemiz lazım. Odasına kapanmış her şeyi hazır yiyen ve her şeyi sadece seyreden gençliğe, başkalarına merhamet, acıma ve başkalarıyla aynı tarla, aynı iş, aynı atölye, aynı fabrikada ya da aynı ortak üretmek sevincini yaşatabilmemizin imkanlarını öğretmemiz şarttır.

Çünkü gençliğimizin ülkeye ve kendilerine güveni "**duygusal kriz**"in son aşamasındadır, burası da aşıldığında hayta, sorumsuz ilgisiz ve güvensiz bir nesil ekonomik krizden daha büyük bir problem olarak karşımızdadır

Örnek mi?

Bir Fetö cemaatinin yüz binlerce üyesini düşünün, diğer tarikat üyelerini de, yağma talan çalınmış sorular ve torpille girilen işleri düşünün ve sorun.

Bu insan türü "**neden suçluluk duygusu**"nu bilmiyor!

Neden "**utanma**" bilmiyorlar!

Bilmedikleri, öğrenmedikleri için ülkeyi soydular ve ajan oldular ve bu rezillikten hiç suçluluk duymuyor...

Bu milyonlarca gencin enerjisi heba olmuş aksine bu yüz binlerce genç Batının ajanı bombası olmuş ülkemize saldırıyor.

Ve bugün KARA BULUTLAR çok ciddi?

O halde milli utancımız?

O halde MİLLİ ÖFKEMİZ nerede?

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

07.06.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

